

husto wot njeho! D wufónny s nowa, s czěłom a s duschu jemu šo podacź. Wón ma šwój „Bethlehem“, šwój „dom khlěba“ šhotowany, tež dženska hišcže sa tebje a twoje džěczi! Teho dla wschitku staroscź czišń na njeho, pschetož wón šo sa tebje stara. (1. Pětr. 5, 7.)

Alle hišcže juntrócź chzu na tamnu Ruth cže dopomnicź. Ty snajesch to rjane njesapomnite šłowo s jejneho rta: „Hdžež ty pónđžesch, tam tež ja pónđu, hdžež ty budžesch hospodowacź, tam tež budu ja hospodowacź. Twój lud je mój lud a twój Bóh je mój Bóh. Hdžež ty budžesch wumrjecź, tam tež chzu ja wumrjecź. Šmjercź dyrbi mje a tebje džělicź.“ Ty šy hody najradšcho w towarštwje twojich lubnych, w šbožu twojeho mandželstwa, w radošczi a wyškanju twojich džěczi. Hody dyrbja šo wschitke šwjaski luboscže w twojim domje s nowa wobtwjerdžicź a s wyšoka pošwjecžicź. Wój mandželškej, hdnyž je tón Knješ jeneho druhemu wamaj šđeržal, pod hodownym šchtomom dyrbitaj wój waju stare Bethlehemške šlubjenje, psched Božim wołtarjom šebi něhdy date, w Jesušowym mjenje a w Jesušowej mozy wobnowicź: „Hdžež ty pónđžesch, tam tež ja pónđu, a jeno šmjercź dyrbi mje a tebje džělicź!“ Pod hodownym šchtomom dyrbitaj wój šebi šašo ruku škicžicź w lubosczi a měrje, a jeli je wamaj šańdženosć njejednotu a njeměr do domu pschinješla, dyrbitaj tež to pošlednje dopomnjenje na nju šapomnicź w pohladanju na Jesuša, teho krala měra a luboscže, kiž šwój pschikhad do czěła džerži. Pod Božeho džěscžowym šchtomom dyrbitaj wój, kšescžijanskej starschej, wasche lube džěczi jako dar Boži s nowa na modleršku wutrobu wsacź a jim šacžuwacź dacź psches šłowo a škutk, šcho nanowa šwěrnoscź a macžerna luboscź je a placzi.

To hižo by rjane žohnowanie tutych dnjow było, hdnyž chzyli my wschitzy se šprawnej wutrobu wobnowicź te bjes šobu date Bethlehemške šlubjenje. Na to dopomina naš Ruth w hodownym cžašu. —